

[Gert Petersen.]

værdisatserne — jeg citerer på basis af en dårlig, ekstempereret oversættelse til dansk fra den engelske tekst, vi har fået:

„Udligningen af merværdisatserne, som udgør det vigtigste skridt“

— „the main step“, det må kunne oversættes: det vigtigste skridt —

„henimod ophævelse af skattegrænserne, skal opnås progressivt, gradvis, ved forholdsregler med henblik på at reducere antallet af satsers i medlemsstaterne og udarbejde en fælles liste over varer og tjenesteydelser, som underkastes hver af disse satsers“.

Her er altså tale om et oplæg til en udligning af momsatsener mellem fællesmarkedslandene. Jeg forstår, Danmark har udtalt sig imod det, men hvad venter ministeren af hele denne diskussion?

Så har jeg i ministerens oplæg bemærket mig et afsnit, som jeg forstod at også hr. Nyboe Andersen er studset over, dog nok ud fra et noget andet grundsynspunkt end det, der er mit.

Det drejer sig om diskussionen om det valutariske samarbejde. Der siger ministeren:

„... fra dansk side er vi enige i, at det etablerede valutasamarbejde bør suppleres med en væsentlig forøgelse af kreditfaciliteterne inden for Den europæiske Fond.“

— og så kommer det:

„Udvidede kreditmuligheder ved en udbygning af samarbejdet kan tænkes gjort afhængige af, at de enkelte lande påtager sig forpligtelser på den økonomiske politikens område.“

Hr. Nyboe Andersen citerede det følgende, så det behøver jeg ikke at citere igen.

Det er ikke overraskende for én, som var imod medlemskab før 2. oktober, men jeg synes nok, det må være lidt overraskende for dem, der var for medlemskab. Før før den 2. oktober hævdede man, at en valutaunion var én ting, og afhængighed i det økonomiske samarbejde, betingelser til landets indre økonomiske politik, det var noget helt andet, og disse to ting skulle ikke blandes sammen. Vi sagde, at naturligvis hører de sammen, og jeg ser altså nu ministeren ligesom åbne op for noget i denne retning, som

svarer ret dårligt, synes jeg nok, til nogle af de ting, som blev sagt før den 2. oktober, hvor netop udenrigsøkonomiministeren lagde megen vægt på at kalde den urealistisk, den megen tale om, at EF tilsigtede en langt snævrere sammenslutning, end det fremgik af Romtraktaten, en tæt økonomisk valutarisk union osv.; jeg forstod på ministeren dengang, at man kunne tilslutte sig det valutariske samarbejde, det var i Danmarks interesse, mens derimod den økonomiske union var af mindre interesse.

Jeg forstår altså, at hr. Nyboe Andersen har lidt af den samme følelse, som jeg har, bare med den forskel, at han er glad for den ændring eller udvikling eller tilbagegang, hvad man nu skal kalde det, der er sket med regeringens politik. Hr. Nyboe Andersen og jeg er åbenbart i hvert fald enige om, at det er, ligesom der her er en drejning i forhold til det, som hidtil har været regeringens politik.

Ministeren går endda videre og siger om erhvervspolitikken:

„Når de traditionelle skranker for varernes, arbejdskraftens og kapitalens bevægelighed falder, bliver de eksisterende forskelle mellem de enkelte landes erhvervspolitik af afgørende betydning. Det bliver derfor nødvendigt at give sig i kast med den langt vanskeligere opgave at samordne medlemslandenes politik.“

Jeg går ud fra, ministeren mener medlemslandenes erhvervspolitik; det er det, der er til drøftelse dér.

Ja, jeg ved ikke, hvor man udarbejder de erhvervspolitiske programmer for de forskellige partier. Hos os gør vi det på vore landsmøder, kongresser osv., andre steder gør man det i kaffeklubber osv., men jeg tror, det bliver meget svært at forene socialdemokratiets erhvervspolitiske program, i hvert fald principperne, med hr. Andreottis erhvervspolitiske program i Italien; jeg vil holde på, at det er en uløselig opgave, som kun kan løses ved, at den ene eller den anden part opgiver principperne. Og jeg tvivler meget på, at det bliver hr. Andreotti, som i givet fald kommer til at opgive principperne.

Så vil jeg gøre nogle bemærkninger om 3 hovedpunkter i ministerens oplæg; det er landbrugspolitikken, det er valutafor-